

Διαδήλωση
συμαγείων
το Σάββατο
σελ. 12

Αγκιστρομένο ψάρι
η κυβέρνηση Τσίπρα
στα σχέδια ΗΠΑ και ΕΕ
σελ. 10-11

Φρόντεξ - ΕΛΑΣ:
Τείχος καταστολής
κατά μεταναστών
σελ. 4

Η εποχή μας απαιτεί νέους Δεκέμβρηδες

“Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες, ήρθε η ώρα για τις δικές μας μέρες”. Τα συνθήματα της εξεγερτικής έκρηξης του Δεκέμβρη του 2008 δεν ακούγονται ξένα στις μέρες μας.

Και πάλι στις τράπεζες λεφτά, και στη νεολαία μαζικά οι ριπές της ανεργίας, της φτώχειας, της ταπείνωσης, του ιδιότυπου ρατσισμού (ο νέος από χέρι με μικρότερο μισθό), της μετανάστευσης, της ακύρωσης των ονείρων.

Ο καπιταλισμός επτά χρόνια μετά δεν έχει ξεκολλήσει από την δομική κρίση του, η μνημονιακή καπιταλιστική βαρβαρότητα απαιτεί να γίνει νέα κανονικότητα, οι πόλεμοι, οι σφαγές, η προσφυγιά σκιάζουν το σήμερα και το αύριο, ενώ ο σύγχρονος κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός, το κράτος της επιτήρησης και της καταστολής, αναδεικνύεται στο πολιτικό σύστημα του άγριου καπιταλισμού και της υπεραντιδραστικής ΕΕ της εποχής μας.

Στην Ελλάδα, λαός και νεολαία βρίσκονται αντιμέτωποι με μια αδίστακτη κυβέρνηση και μια “εταιρεία δολοφόνων” (κεφάλαιο, ΕΕ, ΔΝΤ) που δεν πρόκειται να δείξουν κανένα έλεος.

Όπως αδίστακτα και πραξικοπηματικά μετέτρεψαν το “Όχι” του λαού στο δημοψήφισμα σε “ναι”, έτσι έκαναν ξανά το κοινοβούλιο χώρο πρωτοκόλλησης των οδηγιών του κεφαλαίου και του “κουρτέτου”.

Οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες, η λογική της ανάθεσης και της εύκολης φιλολαϊκής αλλαγής εντός της ΕΕ και του συστήματος με τον λαό στον καναπέ, χρεοκόπησαν μαζί με την ξεφτίλα του μνημονίου με ανθρώπινο πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Όλο και περισσότερο αναδεικνύεται πως ο δρόμος της ανατροπής περνά από την

**Νικηφόρα εξ-έγερση λαού και νεολαίας
ενάντια στη βαρβαρότητα**

κινητοποίηση λαού και νεολαίας, την οργάνωσή τους, την πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή, την εξέγερση, τη σύγκρουση και την ρήξη με το σύστημα και την ΕΕ, την επανάσταση και την υπέρβαση του καπιταλισμού. Όχι βέβαια σαν γραμμική πορεία, αλλά σαν καμπές της ταξικής πάλης.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το ζήτημα της εξέγερσης και τα ερωτήματα που έθεσε ο Δεκέμβρης του '08, αλλά και οι μεγάλες κινητοποιήσεις που ακολούθησαν, είναι επίκαιρα και απαιτούν τη συλλογική απάντηση του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς. Καταρχήν στους δρόμους του αγώνα.